

За нась много добръ стана,
Видяхми народни правдини,
Сега иека Султана благодаримъ,
И къмъ наука да вървимъ,
Ако успѣвами на напрѣдъ.
Ще стигнимъ на добъръ редъ,
Въ неговитѣ славни дни,
Съ тѣсъ народни правдини,
Сега въ този добръ часъ,
Нека викнемъ съ единъ гласъ,
Боже Султана поживи,
Харижи му дѣлги дни,
И въ широкѫтѫ му държава,
Миръ любовь и слава.

ЧИТАТЕЛЮ.

На стиховетѣ махна иидѣй намира,
Тѣ сѫ гласени отъ бача ти Кира,
Дѣто ся въ Гэрни Турчета намира,
Той толкось сиромаха разбира,
Той е пасъль селски телце,
За туй толкось му иди отъ рѣце,
Той ся толкось договежда,
Таквисъ стихови да нарежда,
Прочети ги ако ти е воля.
За туй азъ не ти сѫ моля,
Каквото щешъ самси ти,
Ако обичашъ прочити.

К. Петровъ.